

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ Nhật, ngày 27/11/2022

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1081

“THIỆU KÉM VẬT CHẤT KHÔNG PHẢI LÀ KHỔ, KHÔNG CÓ TRÍ TUỆ MỚI THẬT CÙNG KHỔ”

Chúng ta thiếu kém vật chất một chút cũng không sao nhưng chúng ta thiếu kém trí tuệ thì chúng ta sẽ cùng khổ. Chúng ta không có trí tuệ thì chúng ta làm việc gì cũng sai. Chúng ta làm sai thì chúng ta tạo nghiệp ác vậy thì chúng ta khổ càng thêm khổ, khó càng thêm khó.

Thích Ca Mâu Ni Phật khi còn tại thế, Ngài cùng tăng đoàn sống đời sống rất thanh đạm. Ngài không có đạo tràng, ba y một bát, dưới gốc cây ngủ một đêm, nửa ngày ăn một bữa. Người xưa không có tủ lạnh, tủ đông nên họ không tích trữ đồ ăn qua đêm.

Ngày nay, chúng ta có đời sống vật chất đầy đủ nhưng chúng ta không cảm thấy an vui. Người ngày nay bị rất nhiều bệnh, có nhiều bệnh hiểm nghèo mới xuất hiện. Người xưa, đời sống của họ rất thanh đạm nhưng họ khỏe mạnh sống lâu. Chúng ta ngày nay dùng nhiều thuốc bổ dưỡng nhưng các bộ phận trong cơ thể rất yếu. Bản thân tôi cũng có nhiều thuốc bổ, nhiều khi tôi cũng không nhớ để uống. Đời sống của chúng ta càng phụ thuộc vào vật chất thì chúng ta sẽ càng khổ. Đời sống tinh thần của chúng ta càng được bồi bổ thì đời sống của chúng ta càng thanh tịnh, an vui.

Người thế gian không biết rằng tâm thanh tịnh của chúng ta có năng lực chuyển đổi vật chất thành năng lượng. Thích Ca Mâu Ni Phật khi sắp thành đạo, Ngài ngồi thiền, một ngày chỉ ăn một hạt mè. Hạt mè đó là vật chất để kích ra một nguồn năng lượng lớn. Ngày nay, khoa học cũng đã làm được điều gần tương tự, chiếc xe di chuyển 100 km chỉ cần 1 lít xăng. Xăng kích cho động cơ chuyển động, động cơ chuyển động sẽ kéo mô tơ để phát ra điện cho xe chạy. Năng lực của con người là vô hạn. Chúng ta không thể sản sinh năng lượng vì phiền não, vọng tưởng của chúng ta quá lớn. Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta sẽ không bị tiêu hao năng

lượng. Nhiều người ngủ dậy cũng thấy đói nhưng có người làm việc cả ngày mà không đói. Một ngày, chúng ta ăn ba, bốn bữa vẫn đói.

Thích Ca Mâu Ni Phật một ngày chỉ ăn một hạt mè. Tâm Ngài thanh tịnh nên năng lượng không bị tiêu hao. Ngài Lý Bình Nam một ngày chỉ ăn một chén cơm nhỏ, một chiếc bánh bao, một chút canh. Chúng ta ăn rất nhiều nhưng vẫn đói vì tâm chúng ta không thanh tịnh. Tâm thanh tịnh sẽ sản sinh ra năng lượng bồi bổ tất cả các bộ phận trong cơ thể của chúng ta. Chúng ta ăn rất nhiều thứ bổ dưỡng nhưng vẫn có đủ thứ bệnh.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta thiếu kém vật chất không phải là khổ, chúng ta không có trí tuệ thì đó chân thật là cùng khổ**”. Chúng ta không nhận biết mọi việc một cách rõ ràng, chúng ta không tin vào giáo huấn của Phật Bồ Tát, chúng ta chỉ tin vào khoa học hiện đại. Khoa học hiện đại lợi bất cập hại. Hại nhiều hơn lợi. Chúng ta có rất nhiều loại thuốc bổ nhưng chúng ta vẫn bị rất nhiều bệnh. Người giàu có, người sống ở thành thị bị nhiều bệnh hơn người nghèo, người sống ở nông thôn. Không có trí tuệ thì chân thật là cùng khổ. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta không có trí tuệ thì chúng ta mượn nhờ trí tuệ của Phật Bồ Tát, của Cổ Thánh Tiên Hiền**”. Chúng ta phải nghe theo lời dạy của các Ngài.

Hòa Thượng Hải Hiền cả đời không uống thuốc, khi Ngài hơn 90 tuổi Ngài vẫn trèo lên cây hái quả, Ngài sống đến 102 tuổi. Hòa Thượng Tịnh Không chỉ uống nước trắng, không uống nước có màu, trước khi Ngài 90 tuổi da Ngài vẫn rất hồng hào. Các Ngài đã làm ra biểu pháp cho chúng ta, tâm thanh tịnh có thể sinh năng lượng bồi bổ tất cả các tế bào. Chúng ta phải quay về với tâm thanh tịnh của chính mình. Nhiều người tâm ý rất bao chao, xao động, họ làm ảnh hưởng cả những người bên cạnh. Những người như vậy dù vật chất có nhiều đến bao nhiêu thì họ vẫn cùng khổ!

Trước đây, khi tôi giảng ở các nơi, tôi thường nói nhanh hơn cả dòng suy nghĩ. Hiện tại, tôi luôn nói một cách chậm rãi, vừa đủ. Khi chúng ta nói chúng ta thường bị vọng tưởng, phiền não thôi thúc. Chúng ta vừa đến một một nơi khác thì vọng tưởng, phiền não của chúng ta liền khởi. Chúng ta tưởng mình đang làm việc tốt nhưng đó chỉ là chúng ta “*hảo nhân hảo sự*”. Tâm chúng ta không định tĩnh thì chúng ta luôn làm mọi việc một cách khẩn trương. Nhiều người khi đến các đám đông thì tự nhiên cảm thấy run vì tâm họ có quá nhiều vọng tưởng. Chúng ta suy nghĩ quá nhiều là mình sẽ nói gì nhưng tất cả chỉ là vọng tưởng. Chúng ta giữ tâm bình lặng, trong tâm thanh tịnh sẽ lưu xuất ra trí tuệ. Khi đó, chúng ta sẽ tự biết nói vừa đủ khéo lý, khéo cơ.

Tôi đi đến đâu tôi cũng cảm thấy rất dễ sống. Hôm trước, khi nhà có khách, tôi làm món mít kho với đậu ngự để mời mọi người. Tất cả các nguyên liệu đều có sẵn trong vườn. Ở chỗ tôi sống, rất nhiều rau xuyên chi mọc dại ngoài đường có thể hái ăn. Vừa rồi, tôi nghe nói, một số đứa trẻ sống ở Tây Bắc phải ăn cơm chan nước lã. Cha Mẹ chúng không biết tìm rau củ cho con cái ăn. Có những người “*vô đức, vô năng*”. Họ không có đức hạnh, cũng không có năng lực. Họ không biết nấu cả mì. Nhiều gia đình thường dẫn con đi siêu thị để mua sắm đồ ăn. Chúng ta làm vậy thì năng lực sinh tồn của con sẽ không còn, sau này nếu chúng không có tiền thì chúng sẽ khổ không nói nên lời! Sắp tới, chúng ta xây dựng những khu trải nghiệm cho các con, điều này vô cùng cần thiết. Có những người đã trưởng thành nhưng chưa biết nấu cơm. Hiện tại, chúng ta sống quá phụ thuộc vào vật chất, chúng ta tìm kiếm mọi thứ trong siêu thị, chúng ta không biết cách dựa vào đại tự nhiên. Ở khu đào tạo ở Sơn Tây, tôi trồng rất nhiều loại cây ở khắp nơi. Cây Sa-chi tôi trồng đã leo khắp dàn, loại cây này rất bổ dưỡng.

Hòa Thượng nói: “***Đời sống của chúng ta chân thật là cùng khổ đến tột đỉnh. Thích Ca Mâu Ni Phật không cần người khác cứu giúp, đời sống của các Ngài rất tự tại. Thiếu hụt vật chất không phải là cùng khổ mà con người không có trí tuệ mới chân thật là cùng khổ***”. Các bậc Tổ Sư Đại Đức, Hòa Thượng Hải Hiền không chờ đợi người giúp mà Ngài đến thế gian để ban phước cho người.

Năng lực của chúng ta có thể làm được mọi việc. Khoa học cũng chứng minh, một thiên tài cũng chỉ sử dụng được khoảng 20% năng lực của bộ não. Ngày nay, chúng ta trở thành “*vô đức, vô năng*” vì chúng ta bị dạy sai. Các bậc Cha Mẹ yêu thương con một cách mù quáng. Chúng ta có đầy đủ đức năng, tướng hảo, trí tuệ như Phật Bồ Tát. Từ nhỏ, chúng ta đã quá phụ thuộc vào vật chất có sẵn. Khi tôi còn nhỏ, tôi biết cách tự làm dầu. Tôi dùng trái mù-u, phơi khô, đập dập để đốt. Hiện tại, tôi ở Đà Lạt, tôi nhật thân cây thông già về để đốt. Khi cây già chết, một phần cây bị mục nát, phần thân có dầu thì có thể đốt. Hiện tại, mọi người chỉ muốn dùng bếp điện, bếp ga cho tiện lợi. Củi ở đại tự nhiên rất nhiều chúng ta có thể tận dụng. Con người ngày càng xa với đại tự nhiên mất đi các năng lực sinh tồn.

Hòa Thượng nói: “***Ngài Nhan Hồi học trò của Khổng Lão Phu Tử có đời sống vật chất vô cùng thanh đạm. Ông ăn cơm bằng rá, uống nước bằng phễu tre nhưng đời sống của ông rất an vui, tự tại. Người không có trí tuệ, họ cảm thấy đời sống của ông rất thống khổ nhưng ông chân thật tự tại, an vui***”. Khổng Lão Phu Tử nói: “*Nhan Hồi không muốn thay đổi niềm vui này!*”. Người thế gian nhìn thấy Thích Ca Mâu Ni Phật và Tăng đoàn có đời sống rất cực khổ nhưng các Ngài cảm thấy đời sống rất tự tại, an vui. Khi tôi ở Tây Sơn, khi

bếp điện hồng, tôi cho rau cải, đậu phụ vào nồi cơm hấp, chỉ cần thêm một chút nước tương, một trái ớt là tôi có một bữa ăn thanh tịnh, an vui. Hôm qua, khi tôi đến chia sẻ ở Đại học Tây Nguyên, trên xe tôi mang theo cả nồi, bếp, đi đến đâu chúng tôi sẽ ăn rau của đại tự nhiên.

Hòa Thượng nói: “**Ngài Nhan Hồi có đời sống tinh thần tràn đầy viên mãn. Giáo dục của Thánh Hiền phương Đông dạy chúng ta: “Thiếu hụt vật chất không phải là cùng khổ”. Đời sống thanh đạm đến mức như Ngài Nhan Hồi nhưng các Ngài vẫn tự tại an vui**”. Người xưa chú trọng đời sống tinh thần, người ngày nay chỉ chú trọng đời sống vật chất. Đời sống tinh thần đầy đủ thì chúng ta không cảm thấy thiếu. Chúng ta có đời sống vật chất rất đầy đủ nhưng chúng ta vẫn không có đời sống tinh thần đầy đủ. Chúng ta mới mua một chiếc xe rất đắt tiền nhưng hàng xóm mua một chiếc xe đắt tiền hơn thì chúng ta cũng phiền não. Đời sống vật chất không thể làm chúng ta thỏa mãn.

Hòa Thượng nói: “**Người không có trí tuệ chân thật là người cùng khổ. Họ không nhận biết được đúng sai, phải trái, tốt xấu. Họ làm những việc tạo nghiệp nên họ cùng khổ. Họ sống chìm trong phiền não. Khi họ hết phước thọ ở thế gian thì họ lại tiếp tục sinh tử luân hồi. Họ vẫn là không thể ra khỏi luân hồi. Đây chân thật là cùng khổ!**”. Chúng ta phiền não từ khi thức dậy đến khi đi ngủ. Chúng ta có đời sống vật chất đầy đủ nhưng chúng ta không an lạc, tự tại.

Đời sống của Thích Ca Mâu Ni Phật là nửa ngày ăn một bữa, dưới gốc cây ngủ một đêm, ba y, một bát. Các Ngài không để đồ ăn qua đêm vì nếu làm như vậy thì vẫn còn cái ta và cái của ta. Người không có trí tuệ, họ chạy theo vật chất nên họ chìm trong phiền não. Chúng ta không có trí tuệ thì chúng ta chân thật cùng khổ. Chúng ta có trí tuệ chúng ta sẽ nhận biết được thật giả, chúng ta biết nỗ lực, phấn đấu cho những giá trị thật!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!